

viste sig paa mange Omraader og blandt andet ved, at Eleverne selv skrev, at Forholdene vare uheldige, de have selv kunnet se det klarere end Skibets Fører. Da det var et Skoleskib, han var sat til at føre, var det af største Vigtighed — selvfølgelig skulde han ogsaa være en dygtig Sømand —, at han var en Mand, som fuldt ud kunde udfylde den Plads, han var sat paa. Det kunde han ikke, derfor fik han sin Afsked og ikke af nogen anden Grund.

K. M. Klausen: Jeg tror, at den Udtalelse, den højtærede Minister nu kom med, vil glæde Kaptajn Clausen meget. Ministeren sagde, at der fra hans Side ikke forelaa nogen Beskyldning for noget uhelderligt. Det tvivler jeg ikke om, men Spørgsmaalet er, hvad andre tro, eller hvilken Mening andre lægge i den noget uklare Udtalelse, som den højtærede Minister kom med under Finanslovens anden Behandling. Men den Udtalelse, som blev fremsat af Ministeren i Dag, vil være en Oprejsning, som Kaptajn Clausen vil glæde sig over, og ikke alene han, men hele den danske Sømandsstand, thi er der nogen Mand, som Handelsmarinen ser op til, er det netop denne Mand.

Der blev sagt fra Ministerens Side, at som Sømand var Kaptajn Clausen udmærket, men han forstod ikke at holde Disciplin i et Skoleskib. At Disciplinen maaske ikke var saa god, som den kunde være, skyldtes imidlertid mange Omstændigheder. Jeg skal nævne et enkelt Træk. Da Skibet laa i Hamborg og skulde ud paa sin første Rejse til Stillehavskysten, havde nogle af de unge Mennesker forset sig, og Kaptajn Clausen havde i den Anledning nægtet dem Landlov. Men hvad gør Bestyrelsen, som var nede i Hamborg? Den giver ganske rolig de unge Mennesker Landlov alligevel, giver dem Lov til at gaa i Cirkus om Aftenen. Det er ikke noget, som gør det let at holde Disciplin, at Bestyrelsen, naar den egentlige Chef og Fører har paabudt, at Eleverne, fordi de have begaaet en Forseelse, ikke maa gaa i Land, sætter hans Ord til Side og siger: I maa gerne gaa i Land alligevel. Det var en meget daarlig Indledning til Rejsen. Jeg kan derfor fuldt ud billige, hvad den højtærede Minister siger, at der her er Fejl fra mange Sider. Men lad os nu haabe, at det maa være tilstrækkelige Lærepenge, saa at „Viking“ maa blive et Skib, som vor Sømandsstand kan have Ære og Glæde af. Naturligvis ere vi saa ogsaa her fra Rigsdagens Side, haaber jeg,

villige til at yde det al den Støtte, som et saa smukt Foretagende fortjener.

Ministeren for Handel og Søfart (Johan Hansen): Jeg vil blot føje til, at hvis jeg har været uklar i min første Udtalelse om Kaptajn Clausen, har det været imod min Villie, og saa maa det ærede Medlem lægge mig personlig det til Last. Det er mine mangelfulde Talegaver eller maaske min Uvanthed med at tale for det høje Ting, der har gjort, at mine Udtryk ikke have været saa klare, som det kunde ønskes. Det har ikke været min Mening, at der skulde ligge nogen som helst Insinuation af nogen Art bag mine Ord.

K. M. Klausen: Jeg lægger ikke den højtærede Minister noget til Last i denne Sag, men jeg vil blot endnu en Gang udtale min Glæde over de Ord, der ere faldne i Dag. Jeg er sikker paa, at de Ord ville glæde baade Kaptajn Clausen og hele den danske Sømandsstand, som ser op til denne Mand.

Ordføreren (Sigurd Berg): Jeg takker den ærede Minister for de Udtalelser, han fornylig fremkom med, og for Løftet om at tage de Spørgsmaal, jeg har fremdraget, under nærmere Overvejelse.

Med Hensyn til „Viking“, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har omtalt, er jeg enig i, at der sikkert her er begaaet Fejl fra alle Sider, og det vilde være i høj Grad ønskeligt, om de Redere, som særlig have sat Skoleskibet i Gang, kunde finde en eller anden Form, under hvilken der kunde blive givet Kaptajn Clausen anden Beskæftigelse.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds udtalte, at det var sikkert ikke sidste Gang, at Skoleskibet „Viking“ henvendte sig til Staten om Bidrag, og i sin sidste Bemærkning udtalte det ærede Medlem, at han ogsaa for sit Vedkommende vilde være villig til at yde Skoleskibet Støtte fremdeles. Jeg vil gerne i den Anledning, for at ingen Misforstaaelse af min Udtalelse før skal fremkomme, sige, at de Betæneligheder, der have været i Udvalget, opkom paa Grund af Størrelsen af det Bidrag, som her søgtes, medens man i og for sig ikke i Udvalget vilde nære nogen Betænelighed ved at give Skoleskibet „Viking“ en tilsvarende Understøttelse som den, Staten giver i lignende Tilfælde paa andre Omraader.